

The Power of Collective Wisdom and the trap of collective folly.

Briskin, Erickson, Ott en Callanan,
ISBN 978-1-57675-455-0

Dit boek werd uitgereikt tijdens het recente Presencing-In-Action-Lab in november 2009 dat ik bezocht met Hein Dijksterhuis en Wibo Koole. Om maar meteen mee in huis te vallen: een boek dat niet ongelezen mag blijven en dat een heel goede aanvulling is op Theory U van Otto Scharmer. Hoewel er vrijwel nergens in het boek Theory U taalgebruik wordt gebezigd zijn de opbouw en casuïstiek mooie voorbeelden van Scharmer zijn theorie.

Deze boekbespreking zal ongetwijfeld onrecht doen aan de rijkheid van het boek maar ik zal proberen een kort overzicht te geven hopende dat dit uw interesse wekt om dit werk van nog geen 200 bladzijden te lezen.

Na een indrukwekkende lijst van reacties van thought leaders in dit domein (o.a. Arthur Zajonc, die naar Nederland komt voor zijn eigen boekpresentatie: zie www.theoryU.nl voor details) volgt een pakkend voorwoord van Peter Senge. Hij positioneert collective wisdom als het resultaat van het sensing en presencing proces.

In een achttal hoofdstukken nemen de auteurs de lezer mee op een reis waarin eerst wordt gespiegeld wat collective wisdom is en wanneer het zich voordoet. Dit wordt geïllustreerd met meerdere krachtige voorbeelden. Collective wisdom wordt gepositioneerd als een belangrijke bron voor innovatie op sociaal en technisch gebied.

Vervolgens wordt stilgestaan bij het proces van het ontstaan van collective wisdom. De beschrijving is analoog aan het sensing proces zoals Scharmer dit beschrijft. Een heel mooi stuk is de beschrijving van het ontstaan van de Amerikaanse grondwet in 1787 en het leiderschap van Benjamin Franklin. Ook wordt de link gelegd naar systeem denken, wederom geïllustreerd aan de hand van fraaie voorbeelden.

In het derde hoofdstuk wordt stilgestaan bij het wholeness denken en dit wordt geïllustreerd door een analyse van vijf visionairs: Jung, Einstein, Teilhard de Chardin, Parket Follet en Emerson. Met name was ik aangenaam verrast om Mary Parker Follet in deze context te zien. Haar werk van vlak na de eerste wereldoorlog over democracy & social justice in organisaties is nog steeds actueel.

In de hoofdstukken vier t/m zes wordt de andere kant van collective wisdom belicht namelijk hoe domheid of dwaasheid in het spel komt. Via een opbouw van fragmentatie en wat Scharmer zou typeren als downloading, wordt beschreven wat de gevolgen zijn van collective folly. Een pakkend voorbeeld is de geschiedenis van de aanpak van kraamvrouwenkoorts rond 1780 door Ignaz Semmelweis (zie: http://scienceandfilm.org/films.php?film_id=23). Ik ben op dit moment het boek The Doctor's plague van Nuland over Semmelweis aan het lezen wat een prachtig maar triest verhaal is over de moeilijkheid om bestaande paradigma's te veranderen. Maar dit ter zijde. Andere collective folly voorbeelden zijn die van de begin dagen van het Apollo project en het ongeluk met de Challenger spaceshuttle.

Hoofdstuk zeven brengt de lezer weer terug naar de unlimited cocreation power of groups and communities en wordt het begrip healing geïntroduceerd in de context van groep processen. In navolging van de Circle of Seven zoals Scharmer die beschrijft, geven de auteurs andere voorbeelden van de ervaring van groepsprocessen.

In het laatste deel van het boek worden een aantal mindfulness practices gegeven. Degene die Scharmer zijn presencing workshops hebben bijgewoond zullen hier de embodiment & meditation practices herkennen van Arawana Hayashi.

Zoals ik deze korte boekbeschrijving begon is dit boek een must read is voor een ieder die zich wil verdiepen in het Theory U gedachte goed.

Reacties graag op deze website.

Jurry Swart